

عنوان مقاله:

اثرات توسعه مالی بر فقر و نابرابری درآمدی در ایران

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای پژوهش ها و راه کارهای نوین در حسابداری و مدیریت (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

محمدعلی اشرفی پور - دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه ملی ایران، ارمنستان

خلاصه مقاله:

امروزه مطالعات تجربی و نظری در کشورهای در حال توسعه نشان داده است که گروه های کم درآمد و فقیر این کشورها از منافع ناشی رشد سالیان گذشته بهره های نبرده اند به عبارت دیگر رشد اقتصادی به تنهایی ماهیت فواید توزیعی آن را تعیین نخواهد کرد و به ابزارها و سیاست هایی احتیاج دارد که بتواند همراه با رشد اقتصادی مستمر، به کاهش فقر نیز منجر شود. از جمله این ابزارها می توان اعتبارات - بهره مندی از خدمات مالی اعتباری - را به عنوان ابزار موثری برای کاهش فقر مطرح نمود. اما توسعه نیافتگی بازارهای مالی در کشورهای در حال توسعه، استفاده از این ابزار را برای گروه های کم درآمد با ریسک قابل توجهی همراه نموده است، زیرا به دلیل وجود بازارهای مالی ناقص و ناکارآمد در این کشورها (از جمله ایران) از یک طرف تعداد کثیری از افراد امکان دسترسی مالی را ندارند و از طرف دیگر نیز تجهیز منابع و پس اندازها به شکل کاملاً مناسبی صورت نمی گیرد. بنابراین در این تحقیق سعی شده است با توجه به تحقیقات اولیه ای که ارتباط بین توسعه مالی و رشد اقتصادی و همچنین رشد اقتصادی با کاهش فقر را مشخص کرده اند، فرآیند علت و معلولی که ارتباط دهنده توسعه مالی، رشد اقتصادی و فقر و نابرابری است را در کشور ایران، طی دوره 1350 تا 1388 به روش حداقل مربعات معمولی به بوته آزمون گذارد. که پس از مدل سازی داده ها و اطلاعات آماری نتایج زیر حاصل شد: توسعه مالی از طریق تأثیر بر رشد اقتصادی در ایران توانسته است سهم بسزایی در کاهش فقر و نابرابری در این کشور داشته باشد. توسعه مالی باعث کاهش نابرابری درآمدی در ایران طی دوره زمانی 1350 تا 1388 شده است. توسعه مالی باعث افزایش درآمد سرانه فقرا یا به عبارتی کاهش فقر طی دوره مورد بررسی شده است. آزادسازی تجاری، افزایش مخارج مصرفی دولت و افزایش نرخ تورم نیز باعث افزایش فقر در این دوره شده اند

کلمات کلیدی:

توسعه مالی، رشد اقتصادی، نابرابری درآمدی، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/190129>

